

Vedlegg 1 - Gjennomgang av lovverk som kan relateres til vannscooterbruk- og regulering for kommunene Karasjok og Tana.

Veiledere som er brukt:

1. [Høringsbrev – Høring av forslag om oppheving av Vannscooterforskriften](#) (Klima- og miljødepartementet)
2. [Veiledning til kommunene – regulering av fart og bruk av farvann, elver, og innsjøer når det gjeldervannscootere](#) (Samferdselsdepartementet)
3. [Kommuners adgang til å regulere bruken av vannscooter gjennom lokale forskrifter i medhold av Havne- og farvannsloven](#) (Kystverket)
4. [Kommunene har adgang til å regulere bruken av vannscooter](#) (regjeringen.no)

Lover som gjelder for bruk av vannskuter

I mai 2017 opphevet Klima- og miljødepartementet [Forskrift om bruk av vannscooter og lignende](#) (Vannscooterforskriften). I denne var all kjøring forbudt i verneområder, innenfor oppmerkede badeområder og på innsjøer mindre enn 2km². Kjøring var tillatt utenfor forbudsbelter på 400 meter i sjø og 500 meter i ferskvann. I sjø var det tillatt med transportkjøring saktere enn 5 knop og med stø kurs for å komme seg ut og forbi forbudsbeltene, fortrinnsvis i farleder. Transportkjøring i 500metersbeltet i ferskvann var forbudt. Forskriften var også gjeldende for kjøring av snøskuter på åpent vann.

Etter opphevelsen gjelder generelle regler for fartøy for bruk av vannscooter.

I [Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag](#) (Motorferdselloven) er vannskuter et flytende fartøy med motor (§2 første ledd), og ferdsel er da tillatt på innsjøer som er 2 kvadratkilometer eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag (§4 femte ledd). §8 inneholder bestemmelse om aktsom og hensynsfull utøvelse av motorferdsel i utmark og vassdrag.

[Forskrift om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø](#) (Fartsforskriften) er generell og etter definisjonen i [Lov om havner og farvann](#) (Havne- og farvannsloven) §4, "enhver flytende innretning som kan brukes som transportmiddel, fremkomstmiddel", gjelder den for vannskuter. I tillegg til å inneholde en generell fartsbegrensning i § 2, har den bestemmelser om konkret fartsbegrensning ved passering av badende og ferdselsforbud mv. innenfor oppmerkede badeområder, jf. § 3.

[Forskrift om begrenset fart ved passering av badende og om forbud mot ferdsel m.v. innenfor oppmerkede badeområder](#) inneholder bestemmelser om fart og særlig aktsomhet ved passering av badende, og forbud mot ferdsel m.v. innenfor oppmerkede badeområder, lignende som § 3 i Fartsforskriften.

[Lov om fritids- og småbåter](#) (Småbåtloven) som inneholder krav til småbåter og fritidsbåter gjelder også for vannscootere. Loven gir også krav til førere og til bruk av fritidsbåt. Loven utfylles av [forskrift av om krav til minstealder og båtførerbevis mv. for fører av fritidsbåt](#), og forskrift om forebygging av sammenstøt på sjøen (sjøveisreglene).

I Tanamunningen naturreservat er det nå ikke egne regler for bruk av vannscooter i området. Punkt 5.3.3, "motorferdsel og bruk av eksisterende båtlagringsplasser" i "[forvaltningsplan for Tanamunningen naturreservat](#)" viser til vannscooterforskriftens og dennes forbud mot kjøring i verneområder. Vannskuter er ikke nevnt i [forskriften for reservatet i munningen](#).

På Tanaelven er vannskuter omfattet av [Tanaavtalens](#) Artikkel 15 nr 6.: "...båter og andre transportmidler som har vært benyttet i annet vassdrag skal være tørt eller desinfisert før det kan benyttes i nedbørfeltet." Samme ordlyd finner man i [Forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvestrekning](#) § 32, [Forskrift om fiske i norske sidevassdrag til Tanaelva, Anárjohka og Skiehččanjohka](#) § 26 og [Forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del](#) § 30). Vannskuter er ikke omfattet av [Forskrift om registrering og merking av båter som skal benyttes ved fiske i Tanaelvas fiskeområde](#), Finnmark (Båtforskriften).

[Forskrift om bruk av motorfartøy på Máskejohka](#), Tana kommune, Finnmark, inneholder forbud mot bruk av motorfartøy på strekningen Daukulpen til utløpet fra Máskeluoppal etter 20. Juni, og forbud mot bruk av motorfartøy på Sommerelva/Geasis.

[Forskrift om fredning av Øvre Anarjokka nasjonalpark, Karasjok og Kautokeino kommuner, Finnmark](#), har forbud mot motorisert trafikk til lands og til vanns.

[Forskrift om verneplan for rik løvskog i Finnmark. Vedlegg 4. Fredning av Goššjohka naturreservat, Karasjok kommune, Finnmark](#), har forbud mot motorisert trafikk til lands og til vanns.

[Forskrift om verneplan for rik løvskog i Finnmark. Vedlegg 5. Fredning av Oahcesaisuolu naturreservat, Karasjok kommune, Finnmark](#), har forbud mot motorisert trafikk til lands og til vanns.

Lover for forvaltning

[Naturmangfoldlovens kapittel 2](#) inneholder bestemmelser om bærekraftig bruk.

Etter [forvaltningsloven](#) §37 er det plikt til høring og utredning ved utferdigelse, endring eller opphevelse av forskrift.

Lover som kan brukes til regulere bruk av vannskuter

Kommuner kan regulere vannscootere gjennom lokale forskrifter med hjemmel i motorferdselloven eller Havne- og farvannsloven, og gjennom [Plan- og bygningsloven](#).

Gjennom forskrift med hjemmel i Motorferdselloven §4 tredje ledd kan kommunen bestemme at ferdsel helt eller delvis ikke skal være tillatt. Kommunen kan begrense ferdselen til deler av en elvestrekning eller innsjø eller bare tillate ferdsel for visse båttyper, båter med begrenset hastighet eller motorstørrelse, til bestemte formål, til bestemt tid mv. Det kan settes forbud mot bruk av vannscootere.

Etter Motorferdselloven § 5 første ledd bokstav b kan kommunestyret gi forskrift om adgang til bruk av motorfartøy på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer når det foreligger særlige grunner.

I medhold av havne- og farvannsloven § 13 og den tilhørende sentrale fartsforskriften kan kommuner fastsette lokale fartsforskrifter om fartsbegrensninger innenfor kommunens eget sjøområde, samt i kommunens innsjøer og elver. Dette vil gjelde likt for alle fartøytper.

I medhold av havne- og farvannsloven § 14 første ledd og § 42 første ledd kan kommuner videre fastsette lokale forskrifter om orden i og bruk av farvann og havner i kommunens sjøområder, samt i innsjøer og elver som er farbare med fartøy fra sjøen. Vannscooterbruk kan forbys *for å ivareta hensynet til trygg ferdsel, forsvarlig forvaltning av farvannet, miljø eller friluftsliv*. Videre stiller havne- og farvannsloven §§ 14 og 42 som ytterligere vilkår at ett eller flere av de nevnte hensyn gjør denne reguleringen *påkrevd*.

Kommunen kan lage arealplan etter plan- og bygningsloven som regulerer eller forbyr bruken av vannscooter i nærmere angitte områder.

Kommunene har også anledning til å gi bestemmelser om ferdsel i sjøområder i medhold av plan- og bygningsloven § 11-11 nr. 6 og 12-7 nr.1 og 2. Eventuelle ferdselsbegrensninger må vurderes ut fra hensynet til friluftsliv, vernehensyn eller næringsliv.